

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1788/2003 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**της 29ης Σεπτεμβρίου 2003****για τη θέσπιση εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων**

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 37,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 856/84 του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 1984, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ⁽²⁾, εισήγαγε, από τις 2 Απριλίου 1984, ένα καθεστώς συμπληρωματικής εισφοράς στον εν λόγω τομέα. Το καθεστώς αυτό παρατάθηκε επανειλημμένα, και μάλιστα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 του Συμβουλίου, της 28ης Δεκεμβρίου 1992, για τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ⁽³⁾, για τελευταία δε φορά, μέχρι τις 31 Μαρτίου 2008, με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1256/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 σχετικά με τη θέσπιση συμπληρωματικής εισφοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ⁽⁴⁾.
- (2) Τόσο για να αξιοποιηθεί η κτηθείσα πείρα όσο και για λόγους απλούστευσης και σαφήνειας, θα πρέπει να καταργηθεί ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 και να αντικατασταθεί αναδιοργανώνοντας και αποσαφηνίζοντας τους υφισταμένους κανόνες.
- (3) Κύριος σκοπός του καθεστώτος παραμένει η μείωση της ανισορροπίας μεταξύ της προσφοράς και της ζήτησης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων καθώς και των διαρθρωτικών πλεονασμάτων που προκύπτουν, επιτυγχάνοντας με τον τρόπο αυτό καλύτερη ισορροπία της αγοράς. Θα πρέπει λοιπόν να προβλεφθεί η συνέχισή του για επτά νέες διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών από την 1η Απριλίου 2008· στις περιόδους αυτές θα προστεθούν οι περίοδοι που έχουν ήδη προβλεφθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92.
- (4) Θα πρέπει να διατηρηθεί η υιοθετηθείσα το 1984 μέθοδος, η οποία συνίσταται στην επιβολή εισφοράς στις ποσότητες γάλακτος που συλλέγονται ή πωλούνται για άμεση κατανάλωση, πέρα από ένα κατώτατο όριο εγγύησης. Το εν λόγω κατώτατο όριο εγγύησης καθορίζεται, για καθένα από τα κράτη μέλη, ως μια συνολική εγγυημένη ποσότητα για μια περιεκτικότητα αναφοράς του γάλακτος σε λιπαρές ουσίες.

- (5) Η εισφορά πρέπει να καθοριστεί σε αποτρεπτικό επίπεδο και να είναι καταβλητέα από τα κράτη μέλη αμέσως μόλις σημειώνεται υπέρβαση της εθνικής ποσότητας αναφοράς. Στη συνέχεια, το κράτος μέλος θα πρέπει να κατανέμει το ποσό της εισφοράς στους παραγωγούς που συνετέλεσαν στην υπέρβαση αυτή. Οι εν λόγω παραγωγοί πρέπει να οφείλουν στο κράτος μέλος την καταβολή του μεριδίου τους επί της εισφοράς της οφειλόμενης λόγω ακριβώς της υπέρβασης της διαθέσιμης ποσότητάς τους.

- (6) Τα κράτη μέλη καταβάλλουν στο ΕΓΤΠΕ-Εγγυήσεις την εισφορά που αντιστοιχεί στην υπέρβαση της εθνικής ποσότητας αναφοράς, μειωμένη κατά ένα κατ' αποκοπήν ποσό ύψους 0,5 %, ούτως ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι περιπτώσεις χρεωκοπίας ή οριστικής αδυναμίας ορισμένων παραγωγών να καταβάλουν το μερίδιό τους στην οφειλόμενη εισφορά.

- (7) Τα κράτη μέλη πρέπει να διαθέτουν μια χρονική περίοδο που να επιτρέπει την κατανομή της οφειλόμενης εισφοράς μεταξύ των παραγωγών και την καταβολή της στο ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων. Σε περίπτωση που δεν μπορούν να τηρήσουν την προβλεπόμενη προθεσμία, πρέπει να υπάρχει μέριμνα ώστε το ΕΓΤΠΕ, Τμήμα Εγγυήσεων, να έχει στη διάθεσή του τα οφειλόμενα ποσά και να τα αφαιρεί από τις μηνιαίες επιστροφές προς τα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, είναι σκόπιμο να γίνει παρέκκλιση από τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2040/2000 του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 2000, σχετικά με τη δημοσιονομική πειθαρχία ⁽⁵⁾.

- (8) Στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 προβλεπόταν διάκριση μεταξύ παραδόσεων και απευθείας πωλήσεων. Η πείρα δείχνει ότι θα πρέπει να απλουστευθεί η διαχείριση με περιορισμό των παραδόσεων στο πλήρες γάλα, εξαιρουμένου κάθε άλλου γαλακτοκομικού προϊόντος. Κατά συνέπεια, οι απευθείας πωλήσεις θα πρέπει στο εξής να περιλαμβάνουν τις πωλήσεις και τη διάθεση γάλακτος απευθείας στους καταναλωτές, καθώς και όλες τις πωλήσεις και τη διάθεση άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων.

- (9) Οι ατομικές ποσότητες αναφοράς για τις παραδόσεις θα πρέπει να συνοδεύονται από μια αντιπροσωπευτική περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες η οποία θα καθορίζεται κατ' αναφορά προς τις υφιστάμενες περιεκτικότητες και θα πρέπει να δύνανται να τροποποιηθούν με βάση συγκεκριμένους κανόνες. Πρέπει να προβλεφθούν κανόνες που να εξασφαλίζουν την ελαχιστοποίηση της διαφοράς ανάμεσα στον σταθμικό μέσο όρο των ατομικών αντιπροσωπευτικών τιμών περιεκτικότητας και την εθνική τιμή αναφοράς για την περιεκτικότητα.

⁽¹⁾ Γνώμη που εδόθη στις 5 Ιουνίου 2003 (δεν δημοσιεύθηκε ακόμη στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ L 90 της 1.4.1984, σ. 10.

⁽³⁾ ΕΕ L 405 της 31.12.1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2028/2002 (ΕΕ L 313 της 16.11.2002, σ. 3).

⁽⁴⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 73.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 244 της 29.9.2000, σ. 27.

- (10) Πρέπει να προβλεφθεί μια απλουστευμένη διαδικασία κατανομής των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς ανάμεσα στις παραδόσεις και τις απευθείας πωλήσεις, με την πρόβλεψη παράλληλα της κοινοποίησης στην Επιτροπή των στοιχείων που είναι αναγκαία για αυτήν την κατανομή και για τον υπολογισμό της εισφοράς. Η κατανομή αυτή θα πρέπει να γίνεται βάσει των ποσοτήτων αναφοράς που έχουν στη διάθεσή τους οι παραγωγοί στο δωδεκάμηνο διάστημα που αρχίζει την 1η Απριλίου 2003. Το σύνολο των ποσοτήτων που χορηγούνται στους παραγωγούς από τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τις εθνικές ποσότητες αναφοράς. Οι εθνικές ποσότητες αναφοράς καθορίζονται για τις ένδεκα περιόδους από την 1η Απριλίου 2004 και λαμβάνουν υπόψη τους διάφορα στοιχεία του προηγούμενου καθεστώτος.
- (11) Πρέπει να καθορίζονται οι συνθήκες υπό τις οποίες η περιεκτικότητα του γάλακτος σε λιπαρές ουσίες λαμβάνεται υπόψη για τον τελικό υπολογισμό των ποσοτήτων που παραδίδονται. Θα πρέπει να τονιστεί ότι, σε καμία περίπτωση, μεμονωμένες διορθώσεις προς τα κάτω, λόγω της περιεκτικότητας του παραδοθέντος γάλακτος σε λιπαρές ουσίες, ή του διαχωρισμού του γάλακτος στα διάφορα συστατικά του, δεν είναι δυνατόν να οδηγήσουν στην αποφυγή της καταβολής της εισφοράς για οποιαδήποτε ποσότητα γάλακτος υπερβαίνει τη συνολική εγγυημένη ποσότητα σ' ένα κράτος μέλος. Δεν είναι αναγκαίο να λαμβάνεται υπόψη η περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες για τις απευθείας πωλήσεις, δεδομένου ότι πρόκειται για αμελητέες ποσότητες.
- (12) Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία του καθεστώτος, το μερίδιο εισφοράς που οφείλεται από τους παραγωγούς θα πρέπει να εισπράττεται από τον αγοραστή, ο οποίος φαίνεται ότι βρίσκεται σε καλύτερη θέση για τη διεξαγωγή των απαιτούμενων συναλλαγών, και να του παρέχονται τα απαιτούμενα μέσα για την είσπραξη του ανωτέρω μεριδίου. Αντιστρόφως, κρίνεται χρήσιμο να προβλεφθεί η διάθεση του εισπραττόμενου ποσού που υπερβαίνει την οφειλόμενη από το κράτος μέλος εισφορά στη χρηματοδότηση εθνικών προγραμμάτων αναδιάρθρωσης ή/και η επιστροφή του στους παραγωγούς ορισμένων κατηγοριών ή εκείνους που βρίσκονται σε έκτακτη κατάσταση. Ωστόσο, αν αποδειχθεί ότι δεν οφείλεται καμία εισφορά από το κράτος μέλος, τυχόν προκαταβολές που έχουν εισπραχθεί επιστρέφονται.
- (13) Η κτηθείσα πείρα έχει καταδείξει ότι η εφαρμογή του παρόντος καθεστώτος προϋποθέτει την ύπαρξη εθνικού αποθέματος, το οποίο θα επιτρέπει σε παραγωγούς, με βάση αντικειμενικά κριτήρια, να λαμβάνουν συμπληρωματικές ποσότητες, ή σε νέους παραγωγούς να αρχίσουν τη δραστηριότητά τους, και το οποίο θα τροφοδοτήσει με όλες οι ποσότητες που, για οποιοδήποτε λόγο, δεν έχουν αποτελέσει ή δεν αποτελούν πλέον αντικείμενο μεμονωμένης εκχώρησης. Προκειμένου να επιτραπεί στο κράτος μέλος να αντιμετωπίσει ιδιαίτερες καταστάσεις, οι οποίες καθορίζονται βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, είναι σκόπιμο να του επιτραπεί να συμπληρώσει επίσης το εθνικό απόθεμα, ιδίως με τη γενική μείωση του συνόλου των ποσοτήτων αναφοράς ή με κρατήσεις επί των οριστικών μεταβιβάσεων αυτών των ποσοτήτων.
- (14) Προκειμένου να διατηρηθεί μια αρκετά ευέλικτη μορφή διαχείρισης του καθεστώτος, θα πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη η ανακατανομή των ποσοτήτων αναφοράς που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί στο τέλος της περιόδου, σε εθνικό επίπεδο ή μεταξύ αγοραστών.
- (15) Η υποχρησιμοποίηση των ποσοτήτων αναφοράς από τους παραγωγούς μπορεί να παρεμποδίσει την αρμονική ανάπτυξη του τομέα της γαλακτοπαραγωγής. Για την αποφυγή αυτών των προβλημάτων, τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αποφασίζουν ότι, σε περίπτωση παύσης των δραστηριοτήτων ή ουσιαστικής υποχρησιμοποίησης επί σημαντικό χρονικό διάστημα, οι υποχρησιμοποιούμενες ποσότητες αναφοράς επαναφέρονται στο εθνικό απόθεμα προκειμένου να ανακατανεμηθούν σε άλλους παραγωγούς. Είναι ωστόσο απαραίτητο να προβλέπεται η περίπτωση παραγωγών που αντιμετωπίζουν πρόσκαιρο κώλυμα και οι οποίοι επιθυμούν να επανέλθουν στην παραγωγική τους δραστηριότητα.
- (16) Οι προσωρινές μεταβιβάσεις μέρους της ατομικής ποσότητας αναφοράς στα κράτη μέλη τα οποία τις επέτρεψαν συνέβαλαν στην αποτελεσματική λειτουργία του καθεστώτος. Η εφαρμογή του μηχανισμού αυτού δεν θα πρέπει ωστόσο να αντιστρατεύεται τη συνέχιση των διαρθρωτικών εξελίξεων και προσαρμογών, ούτε να παραγνωρίζει τις προκύπτουσες διοικητικές δυσκολίες ή να επιτρέπει σε παλαιούς παραγωγούς που εγκατέλειψαν τις δραστηριότητές τους να διατηρούν την ποσότητα αναφοράς τους πέρα από το απολύτως απαραίτητο χρονικό διάστημα για τη μεταβίβασή της σε ενεργό παραγωγό.
- (17) Κατά την εισαγωγή του καθεστώτος το 1984, καθιερώθηκε η αρχή της μεταβίβασης της ποσότητας αναφοράς που αντιστοιχεί σε μία εκμετάλλευση μαζί με τη σχετική έκταση στον αγοραστή, τον μισθωτή ή τον κληρονόμο σε περίπτωση πώλησης, μίσθωσης ή κληρονομικής μεταβίβασης της εκμετάλλευσης. Δεν θα ήταν σκόπιμο να τροποποιηθεί η αρχική αυτή επιλογή. Θα πρέπει ωστόσο να προβλεφθεί η εφαρμογή, σε όλες τις περιπτώσεις μεταβίβασης, των εθνικών διατάξεων που είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση των θεμιτών συμφερόντων των μερών, όταν δεν υφίσταται μεταξύ τους συμφωνία.
- (18) Για να συνεχιστεί η περαιτέρω αναδιάρθρωση της γαλακτοκομικής παραγωγής και η βελτίωση του περιβάλλοντος, θα πρέπει να προβλεφθούν ορισμένες παρεκκλίσεις από την αρχή της σύνδεσης της ποσότητας αναφοράς με την εκμετάλλευση και να επιτραπεί στα κράτη μέλη να διατηρήσουν τη δυνατότητα εφαρμογής εθνικών ή περιφερειακών προγραμμάτων αναδιάρθρωσης. Είναι σκόπιμο να μπορούν επίσης τα κράτη μέλη να οργανώνουν τη μεταφορά ποσοτήτων αναφοράς κατά τρόπο διαφορετικό από τις ατομικές συναλλαγές μεταξύ παραγωγών.
- (19) Ανάλογα με τους διάφορους τύπους μεταφοράς των ποσοτήτων αναφοράς και με βάση αντικειμενικά κριτήρια, πρέπει να επιτρέπεται στα κράτη μέλη να επαναφέρουν ενδεχομένως ένα μέρος των μεταφερομένων ποσοτήτων στο εθνικό απόθεμα.
- (20) Η εμπειρία από την εφαρμογή του καθεστώτος συμπληρωματικής εισφοράς έδειξε ότι η μεταφορά ποσοτήτων αναφοράς με τη χρήση νομικών μεθοδεύσεων όπως είναι οι εκμισθώσεις, οι οποίες δεν οδηγούν κατ' ανάγκη σε μόνιμη κατανομή των σχετικών ποσοτήτων αναφοράς προς τον

εκδοχέα, μπορούν να αποτελούν συμπληρωματικό παράγοντα κόστους για τη γαλακτοκομική παραγωγή, παρεμποδίζοντας τη βελτίωση των παραγωγικών δομών. Προκειμένου να ενισχυθεί ο χαρακτήρας των ποσοτήτων αναφοράς ως μέσου ρύθμισης της αγοράς γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων, πρέπει να παρασχεθεί, στα κράτη μέλη, η δυνατότητα να επαναφέρουν τις ποσότητες αναφοράς, οι οποίες έχουν μεταφερθεί μέσω εκμισθώσεων ή παρόμοιων νομικών μέσων, στο εθνικό απόθεμα προς επαναδιανομή, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, στους εν ενεργεία παραγωγούς, ιδίως δε σε εκείνους που τα χρησιμοποιούσαν και πριν. Τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να έχουν το δικαίωμα να οργανώνουν τη μεταφορά των ποσοτήτων αναφοράς κατά τρόπο διαφορετικό από τις ατομικές συναλλαγές μεταξύ παραγωγών.

- (21) Προκειμένου να αποφευχθεί η αύξηση του κόστους των μέσων παραγωγής ή η άνιση μεταχείριση, θα πρέπει να τονιστεί η πλήρης απαγόρευση της καταβολής οποιασδήποτε κρατικής ενίσχυσης για την απόκτηση ή τη μεταφορά ποσοτήτων αναφοράς.
- (22) Κύριος σκοπός της εισφοράς που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό είναι να ρυθμίσει και να σταθεροποιήσει την αγορά των γαλακτοκομικών προϊόντων. Το προϊόν της εν λόγω εισφοράς θα πρέπει επομένως να διατεθεί για τη χρηματοδότηση των δαπανών στο γαλακτοκομικό τομέα.
- (23) Τα μέτρα που χρειάζονται για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να ληφθούν κατ' εφαρμογή της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽¹⁾,

ΕΞΕΛΑΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Πεδίο εφαρμογής

1. Θεσπίζεται, για 11 διαδοχικές περιόδους δώδεκα μηνών (αποκαλούμενες στο εξής «δωδεκάμηνες περιόδους»), αρχής γενομένης από 1ης Απριλίου 2004, εισφορά (αποκαλούμενη στο εξής «η εισφορά») επί των ποσοτήτων αγελαδινού γάλακτος ή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων που τίθενται σε εμπορία κατά τη διάρκεια της υπόψη δωδεκάμηνης περιόδου και οι οποίες υπερβαίνουν τις εθνικές ποσότητες που καθορίζονται στο παράρτημα Ι.

2. Οι ποσότητες αυτές κατανέμονται μεταξύ των παραγωγών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6, με διάκριση των παραδόσεων από τις απευθείας πωλήσεις, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 5. Η υπέρβαση της εθνικής ποσότητας αναφοράς και η συνακόλουθη εισφορά καθορίζονται σε εθνικό επίπεδο σε κάθε κράτος μέλος, σύμφωνα με το κεφάλαιο 3 και ξεχωριστά για τις παραδόσεις και για τις απευθείας πωλήσεις.

3. Οι εθνικές ποσότητες αναφοράς του παραρτήματος Ι καθορίζονται υπό την επιφύλαξη ενδεχόμενης αναθεώρησης υπό το φως της γενικής κατάστασης της αγοράς και των ιδιαίτερων συνθηκών σε ορισμένα κράτη μέλη.

Άρθρο 2

Εισφορά

Η εισφορά καθορίζεται, ανά 100 χιλιόγραμμα γάλακτος, σε 33,27 ευρώ για την περίοδο 2004/2005, 30,91 ευρώ για την περίοδο 2005/2006, 28,54 ευρώ για την περίοδο 2006/2007 και 27,83 ευρώ για τις περιόδους 2007/2008 και εφεξής.

Άρθρο 3

Καταβολή της εισφοράς

1. Τα κράτη μέλη οφείλουν την καταβολή στην Κοινότητα της εισφοράς που προκύπτει από την υπέρβαση της εθνικής ποσότητας αναφοράς που καθορίζεται στο παράρτημα Ι. Η εισφορά καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο και ξεχωριστά για τις παραδόσεις και για τις απευθείας πωλήσεις και καταβάλλεται από τα κράτη μέλη, μέχρι ποσοστού 99 % του οφειλόμενου ποσού κατ' ανώτατο όριο, στο Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), πριν από την 1η Οκτωβρίου που ακολουθεί την οικεία δωδεκάμηνη περίοδο.

2. Σε περίπτωση που η καταβολή που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν έχει πραγματοποιηθεί πριν από την καθορισμένη ημερομηνία και μετά από διαβούλευση με την επιτροπή του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων, η Επιτροπή αφαιρεί ποσό ισοδύναμο με την μη καταβληθείσα εισφορά από τις μηνιαίες προκαταβολές έναντι του καταλογισμού των δαπανών που πραγματοποιούνται από το οικείο κράτος μέλος κατά την έννοια των άρθρων 5 παράγραφος 1 και 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1258/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί χρηματοδότησης της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽²⁾. Προτού λάβει την απόφασή της, η Επιτροπή ενημερώνει το οικείο κράτος μέλος, το οποίο γνωστοποιεί τις απόψεις του εντός προθεσμίας μιας εβδομάδας. Οι διατάξεις του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2040/2000 δεν εφαρμόζονται.

3. Η Επιτροπή καθορίζει τους κανόνες εφαρμογής του παρόντος άρθρου σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2.

Άρθρο 4

Μερίδιο των παραγωγών στην οφειλόμενη εισφορά

Η εισφορά κατανέμεται καθ' ολοκληρίαν, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 10 και 12, μεταξύ των παραγωγών που έχουν συμβάλει για κάθε μία από τις υπερβάσεις των εθνικών ποσοτήτων αναφοράς που αναφέρονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

⁽²⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 103.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 10 παράγραφος 3 και του άρθρου 12 παράγραφος 1, οι παραγωγοί οφείλουν προς το κράτος μέλος την καταβολή του μεριδίου τους για την οφειλόμενη εισφορά, το οποίο υπολογίζεται σύμφωνα με το κεφάλαιο 3, ως εκ μόνου του γεγονότος της υπέρβασης της διαθέσιμης ή των διαθέσιμων απ' αυτούς ποσοτήτων αναφοράς.

Άρθρο 5

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως:

- α) «γάλα»: νοείται το προϊόν που προέρχεται από το άρμεγμα μιας ή περισσότερων αγελάδων·
 - β) «άλλα γαλακτοκομικά προϊόντα»: νοείται κάθε γαλακτοκομικό προϊόν διαφορετικό από το γάλα, ιδίως το αποκορυφωμένο γάλα, την κρέμα γάλακτος, το βούτυρο, το γιαούρτι και το τυρί· όποτε έχει σημασία, τα προϊόντα αυτά εκφράζονται σε «ισοδύναμο γάλακτος» με τη βοήθεια συντελεστών που καθορίζονται με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2·
 - γ) «παραγωγός»: νοείται ο γεωργός όπως ορίζεται στο άρθρο 2 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 της σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τα καθεστώτα στήριξης για τους παραγωγούς ορισμένων καλλιεργειών ⁽¹⁾, του οποίου η εκμετάλλευση ευρίσκεται στο γεωγραφικό έδαφος κράτους μέλους, ο οποίος παράγει και εμπορεύεται γάλα ή προετοιμάζεται να το πράξει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα·
 - δ) «εκμετάλλευση»: νοούνται εκμεταλλεύσεις όπως ορίζονται στο άρθρο 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1782/2003·
 - ε) «αγοραστής»: νοείται η επιχείρηση ή ένωση που αγοράζει γάλα από τον παραγωγό:
 - για να το υποβάλει σε μία ή περισσότερες εργασίες συλλογής, συσκευασίας, αποθήκευσης και ψύξης ή μεταποίησης, περιλαμβανομένων των εργασιών βάσει σύμβασης έργου «φασόν»,
 - για να το διαθέσει σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις επεξεργασίας ή μεταποίησης γάλακτος ή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων.
- Ωστόσο, ως αγοραστής νοείται κάθε ομάδα αγοραστών, εγκατεστημένων στην ίδια γεωγραφική περιοχή, η οποία διενεργεί για λογαριασμό των μελών της εργασίες διοικητικής και λογιστικής φύσης που είναι αναγκαίες για την καταβολή της εισφοράς. Για την εφαρμογή της πρώτης πρότασης του παρόντος εδαφίου, η Ελλάς θεωρείται ενιαία γεωγραφική ζώνη και μπορεί να εξομοιώσει δημόσιο οργανισμό με την ανωτέρω ομάδα αγοραστών·
- στ) «παράδοση»: νοείται κάθε παράδοση γάλακτος, εξαιρουμένου οποιουδήποτε άλλου γαλακτοκομικού προϊόντος, από πωλητή σε αγοραστή, η μεταφορά του οποίου εξασφαλίζεται από τον

παραγωγό ή από τον αγοραστή ή από την επιχείρηση που επεξεργάζεται ή μεταποιεί αυτά τα προϊόντα ή από τρίτο μέρος·

- ζ) «απευθείας πώληση»: νοείται κάθε πώληση ή διάθεση γάλακτος από παραγωγό απευθείας στον καταναλωτή, καθώς και κάθε πώληση ή διάθεση από παραγωγό άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων. Η Επιτροπή μπορεί, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2 και τηρουμένου του ορισμού της «παράδοσης» που αναφέρεται στο στοιχείο στ) του παρόντος άρθρου να προσαρμόσει τον ορισμό της «απευθείας πώλησης» ώστε να εξασφαλίζει ιδίως ότι καμία ποσότητα γάλακτος ή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων που τίθενται σε εμπορία δεν αποκλείεται από το καθεστώς των εισφορών·
- η) «εμπορία»: νοείται η παράδοση γάλακτος ή η απευθείας πώληση γάλακτος ή άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων·
- θ) «εθνική ποσότητα αναφοράς»: νοείται η ποσότητα αναφοράς που καθορίζεται για κάθε κράτος μέλος στο παράρτημα I·
- ι) «ατομική ποσότητα αναφοράς»: νοείται η ποσότητα αναφοράς του παραγωγού την 1η Απριλίου κάθε δωδεκάμηνης περιόδου·
- ια) «διαθέσιμη ποσότητα αναφοράς»: νοείται η ποσότητα την οποία έχει στη διάθεσή του ο παραγωγός την 31η Μαρτίου της δωδεκάμηνης περιόδου για την οποία έχει υπολογισθεί η εισφορά, λαμβανομένων υπόψη όλων των μεταβιβάσεων, πωλήσεων, μετατροπών και προσωρινών ανακατανομών που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό και έχουν πραγματοποιηθεί στη διάρκεια αυτής της δωδεκάμηνης περιόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΠΟΣΟΤΗΤΩΝ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Άρθρο 6

Ατομικές ποσότητες αναφοράς

1. Πριν από την 1η Ιουνίου 2004, τα κράτη μέλη καθορίζουν τις ατομικές ποσότητες αναφοράς των παραγωγών με βάση την ή τις ατομικές ποσότητες αναφοράς που χορηγούνται κατ' εφαρμογήν του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 κατά τη δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει την 1η Απριλίου 2003.
2. Ένας παραγωγός μπορεί να διαθέτει μία ή δύο ατομικές ποσότητες αναφοράς, μία για την παράδοση και μία για την απευθείας πώληση. Η μετατροπή μεταξύ των ποσοτήτων αναφοράς ενός παραγωγού μπορεί να γίνει μόνο από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους, κατόπιν δεόντως αιτιολογημένου αιτήματός του παραγωγού.
3. Όταν ένας παραγωγός διαθέτει δύο ποσότητες αναφοράς, το μερίδιό του στην εισφορά που ενδεχομένως οφείλεται υπολογίζεται χωριστά για κάθε ποσότητα αναφοράς.

⁽¹⁾ Βλέπε σελίδα 1 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

4. Το τμήμα της φινλανδικής εθνικής ποσότητας αναφοράς που διατίθεται για τις παραδόσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 μπορεί να αυξηθεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2 για την αποζημίωση των Φιλανδών παραγωγών «SLOM», μέχρι 200 000 τόνους κατ' ανώτατο όριο. Το απόθεμα αυτό, κατανεμητέο σύμφωνα με την κοινοτική νομοθεσία, πρέπει να χρησιμοποιείται αποκλειστικά για λογαριασμό των παραγωγών των οποίων το δικαίωμα επανάληψης της παραγωγής έχει επηρεαστεί συνεπεία της προσχώρησης.

5. Οι ατομικές ποσότητες αναφοράς τροποποιούνται, όποτε ενδείκνυται, για κάθε μία από τις οικείες δωδεκάμηνες περιόδους, κατά τρόπο ώστε για κάθε κράτος μέλος το άθροισμα των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς για τις παραδόσεις και το άθροισμα για τις απευθείας πωλήσεις να μην υπερβαίνει το αντίστοιχο τμήμα της εθνικής ποσότητας αναφοράς, που προσαρμόζεται σύμφωνα με το άρθρο 8, λαμβάνοντας υπόψη τις ενδεχόμενες μειώσεις που επιβάλλονται για την τροφοδότηση του εθνικού αποθέματος που προβλέπεται στο άρθρο 14.

Άρθρο 7

Κατανομή ποσοτήτων προερχόμενων από το εθνικό απόθεμα

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τους αναγκαίους κανόνες για την κατανομή στους παραγωγούς, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων που κοινοποιούνται στην Επιτροπή, του συνόλου ή μέρους των ποσοτήτων που προέρχονται από το εθνικό απόθεμα το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 14.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Άρθρο 8

Διαχείριση των ποσοτήτων αναφοράς

1. Η Επιτροπή προσαρμόζει, για κάθε κράτος μέλος και για κάθε περίοδο, πριν από το τέλος αυτής, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2, την κατανομή των εθνικών ποσοτήτων αναφοράς μεταξύ των «παραδόσεων» και των «απευθείας πωλήσεων» λαμβάνοντας υπόψη τις μετατροπές που έχουν ζητήσει οι παραγωγοί ανάμεσα στις ατομικές ποσότητες αναφοράς για τις παραδόσεις και για τις απευθείας πωλήσεις.

2. Τα κράτη μέλη διαβιβάζουν κάθε χρόνο στην Επιτροπή, πριν από τις ημερομηνίες και σύμφωνα με κανόνες που ορίζονται με βάση τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2, τα στοιχεία που είναι αναγκαία:

- α) για την προσαρμογή που αναφέρεται στην παράγραφο 1·
- β) για τον υπολογισμό της καταβλητέας εκ μέρους του κράτους μέλους εισφοράς.

Άρθρο 9

Λιπαρές ουσίες

1. Σε κάθε παραγωγό που διαθέτει ατομική ποσότητα αναφοράς για τις παραδόσεις χορηγείται, για την ποσότητα αυτή, μια περιεκτικότητα αναφοράς όσον αφορά τις λιπαρές ουσίες.

2. Για τις ποσότητες αναφοράς που έχουν χορηγηθεί στους παραγωγούς στις 31 Μαρτίου 2004 σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2, η περιεκτικότητα που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου ισούται προς την περιεκτικότητα αναφοράς αυτής της ποσότητας κατά την ημερομηνία αυτή.

3. Η περιεκτικότητα αυτή τροποποιείται, κατά τις μετατροπές κατ' άρθρο 6 παρ. 2 και σε περίπτωση απόκτησης ή μεταβίβασης ποσότητας αναφοράς ή προσωρινών μεταβιβάσεων, βάσει συγκεκριμένων κανόνων οριζόμενων με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2.

4. Για τους νέους παραγωγούς που διαθέτουν ατομική ποσότητα αναφοράς για τις παραδόσεις, προερχόμενη καθ' ολοκληρία από το εθνικό απόθεμα, η περιεκτικότητα καθορίζεται βάσει κανόνων οριζόμενων με τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 22.

5. Οι αναφερόμενες στην παράγραφο 1 ατομικές τιμές περιεκτικότητας αναφοράς προσαρμόζονται, ανάλογα με την περίπτωση, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού και εν συνεχεία, στην αρχή της δωδεκάμηνης περιόδου, κάθε φορά που είναι αναγκαίο ώστε για κάθε κράτος μέλος ο μέσος σταθμικός όρος των εν λόγω τιμών περιεκτικότητας να μην υπερβαίνει κατά περισσότερο από 0,1 γραμμάριο ανά kg την περιεκτικότητα αναφοράς σε λιπαρές ουσίες που καθορίζεται στο παράρτημα II.

Άρθρο 10

Εισφορά επί των παραδόσεων

1. Για τον τελικό υπολογισμό της εισφοράς, οι ποσότητες που παραδίδονται από έναν παραγωγό αναπροσαρμόζονται με αύξηση ή μείωση, όταν η πραγματική του περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες διαφέρει από την περιεκτικότητα αναφοράς του σε λιπαρές ουσίες, με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2.

2. Όταν το άθροισμα, σε εθνικό επίπεδο, των προσαρμοσμένων σύμφωνα με την παράγραφο 1 παραδόσεων είναι κατώτερο των πραγματικών παραδόσεων, η εισφορά καθορίζεται βάσει των πραγματικών παραδόσεων. Στην περίπτωση αυτή, κάθε αρνητική προσαρμογή μειώνεται αναλογικά έτσι ώστε το άθροισμα των προσαρμοσμένων παραδόσεων να φθάσει στο επίπεδο των πραγματικών παραδόσεων.

Όταν το άθροισμα των προσαρμοσμένων σύμφωνα με την παράγραφο 1 παραδόσεων υπερβαίνει τις πραγματικές παραδόσεις, η εισφορά καθορίζεται βάσει των προσαρμοσμένων παραδόσεων.

3. Το μερίδιο εκάστου παραγωγού στην καταβολή της οφειλόμενης εισφοράς καθορίζεται με απόφαση του κράτους μέλους, έπειτα από ανακατανομή ή μη, κατ' αναλογίαν προς τις ατομικές

ποσότητες αναφοράς εκάστου παραγωγού ή με βάση αντικειμενικά κριτήρια που καθορίζουν τα κράτη μέλη, του αχρησιμοποίητου τμήματος της εθνικής ποσότητας αναφοράς που διατίθεται για τις παραδόσεις:

- α) είτε σε εθνικό επίπεδο βάσει της υπέρβασης της διαθέσιμης ποσότητας αναφοράς εκάστου παραγωγού·
- β) είτε καταρχάς στο επίπεδο του αγοραστή, και στη συνέχεια, ενδεχομένως, σε εθνικό επίπεδο.

Άρθρο 11

Ρόλος του αγοραστή

1. Ο αγοραστής είναι υπεύθυνος για τη συγκέντρωση των οφειλόμενων από τους παραγωγούς μεριδίων στα πλαίσια της εισφοράς και καταβάλλει στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους, πριν από μια ημερομηνία και με τρόπο που καθοριστεί σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2, το ποσό των μεριδίων αυτών εισφοράς που παρακρατεί επί της τιμής του γάλακτος που καταβάλλεται στους παραγωγούς οι οποίοι ευθύνονται για την υπέρβαση ή το οποίο εισπράττει με κάθε άλλο ενδεδειγμένο τρόπο.

2. Όταν ο αγοραστής υποκαθιστά εν όλω ή εν μέρει έναν ή περισσότερους αγοραστές, οι ατομικές ποσότητες αναφοράς που διαθέτουν οι παραγωγοί λαμβάνονται υπόψη για το υπόλοιπο διάστημα της τρέχουσας δωδεκάμηνης περιόδου, αφού αφαιρεθούν οι ποσότητες που έχουν ήδη παραδοθεί και ληφθεί υπόψη η περιεκτικότητα τους σε λιπαρές ουσίες. Οι ίδιες διατάξεις εφαρμόζονται όταν ένας παραγωγός περνά από έναν αγοραστή σε άλλον.

3. Όταν, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, οι παραδιδόμενες ποσότητες από έναν παραγωγό υπερβαίνουν την ποσότητα αναφοράς που διαθέτει, το κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να παρακρατήσει ο αγοραστής ως προκαταβολή για το μερίδιο εισφοράς του παραγωγού, βάσει λεπτομερών κανόνων που καθορίζει το κράτος μέλος, ένα μέρος της τιμής του γάλακτος για κάθε παράδοση του υπόψη παραγωγού που υπερβαίνει την ποσότητα αναφοράς την οποία διαθέτει για την παράδοση. Το κράτος μέλος μπορεί να προβλέψει ειδικές διατάξεις που να επιτρέπουν στους αγοραστές να παρακρατήσουν αυτήν την προκαταβολή όταν οι παραγωγοί προβαίνουν σε παραδόσεις σε πολλούς αγοραστές.

Άρθρο 12

Εισφορά επί των απευθείας πωλήσεων

1. Σε περίπτωση απευθείας πωλήσεων και σύμφωνα με την απόφαση του κράτους μέλους, το μερίδιο των παραγωγών στην καταβολή της εισφοράς καθορίζεται έπειτα από ανακατανομή ή μη του αχρησιμοποίητου τμήματος της εθνικής ποσότητας αναφοράς που διατίθεται για τις απευθείας πωλήσεις, στο ενδεδειγμένο εδαφικό επίπεδο ή σε εθνικό επίπεδο.

2. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη βάση υπολογισμού του μεριδίου του παραγωγού στην οφειλόμενη εισφορά επί της συνολικής ποσότητας γάλακτος που έχει πωληθεί ή διατεθεί ή χρησιμοποιηθεί για την παρασκευή γαλακτοκομικών προϊόντων πωληθέντων ή διατεθέντων, με την εφαρμογή κριτηρίων που καθορίζονται βάσει της διαδικασίας του άρθρου 23 παράγραφος 2.

3. Για τον τελικό υπολογισμό της εισφοράς, δεν λαμβάνεται υπόψη ουδεμία διόρθωση συνδεόμενη προς την λιπαρή ουσία.

4. Οι λεπτομερείς κανόνες και η ημερομηνία καταβολής της εισφοράς στον αρμόδιο οργανισμό του κράτους μέλους καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΙΣΦΟΡΑΣ

Άρθρο 13

Καθ' υπέρβαση ή μη καταβληθέντα ποσά

1. Όταν διαπιστωθεί, για τις παραδόσεις ή τις απευθείας πωλήσεις, η οφειλή εισφοράς και ότι το εισπραχθέν από τους παραγωγούς μερίδιο είναι μεγαλύτερο από την εν λόγω εισφορά, το κράτος μέλος μπορεί:

α) να διαθέσει εν μέρει ή εν όλω το καθ' υπέρβαση εισπραχθέν ποσό για τη χρηματοδότηση των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 18 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στοιχείο α)· ή/και

β) να το επιστρέψει εν μέρει ή εν όλω στους παραγωγούς που εμπίπτουν στις κατηγορίες προτεραιότητας τις οποίες ορίζει το κράτος μέλος βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και εντός των προθεσμιών που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2 ή οι οποίοι αντιμετωπίζουν έκτακτη κατάσταση που απορρέει από εθνικές διατάξεις που δεν έχουν καμία σχέση με το παρόν καθεστώς.

2. Όταν αποδεδειγμένως δεν οφείλεται εισφορά, οι προκαταβολές που έχουν ενδεχομένως εισπραχθεί από τον αγοραστή ή το κράτος μέλος επιστρέφονται το αργότερο κατά τη λήξη της επόμενης δωδεκάμηνης περιόδου.

3. Εάν ο αγοραστής έχει αδειήσει την υποχρέωση να συγκεντρώνει το μερίδιο των παραγωγών στην εισφορά σύμφωνα με το άρθρο 11, το κράτος μέλος μπορεί να εισπράξει τα μη καταβληθέντα ποσά απευθείας από τον παραγωγό, ανεξάρτητα από τις κυρώσεις που μπορεί να επιβάλει στον αγοραστή τον αθετούντα τις υποχρεώσεις του.

4. Σε περίπτωση που η προθεσμία πληρωμής δεν έχει τηρηθεί από τον παραγωγό ή τον αγοραστή, ανάλογα με την περίπτωση, ο τόκος υπερημερίας, που καθορίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2, παραμένει στο κράτος μέλος.

Άρθρο 14

Εθνικό απόθεμα

1. Κάθε κράτος μέλος δημιουργεί ένα εθνικό απόθεμα, εντός των ποσοτήτων που καθορίζονται στο παράρτημα I, ιδίως για τους σκοπούς της κατανομής των ποσοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 7. Το απόθεμα αυτό τροφοδοτείται, ανάλογα με την περίπτωση, με την επαναφορά ποσοτήτων που αναφέρεται στο άρθρο 15, με την παρακράτηση από τις μεταβιβαζόμενες ποσότητες βάσει του άρθρου 19 ή με τη γενική μείωση του συνόλου των ατομικών ποσοτήτων αναφοράς. Οι ποσότητες αυτές διατηρούν την αρχική κατανομή τους, ως «παραδόσεις» ή «απευθείας πωλήσεις».

2. Κάθε συμπληρωματική ποσότητα αναφοράς που διατίθεται σε κράτος μέλος προστίθεται αυτομάτως στο εθνικό απόθεμα και κατανέμεται μεταξύ των «παραδόσεων» και των «απευθείας πωλήσεων» ανάλογα με τις προβλεπόμενες ανάγκες.

3. Οι ποσότητες στο εθνικό απόθεμα δεν έχουν περιεκτικότητα αναφοράς σε λιπαρές ουσίες.

Άρθρο 15

Μη ενεργοί παραγωγοί

1. Όταν ένα φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που διαθέτει ατομικές ποσότητες αναφοράς, δεν πληροί πλέον τις αναφερόμενες άρθρο 5 στοιχείο γ), προϋποθέσεις κατά τη διάρκεια δωδεκάμηνης περιόδου, οι ποσότητες αυτές επαναφέρονται στο εθνικό απόθεμα το αργότερο την 1η Απριλίου του επόμενου ημερολογιακού έτους, εκτός εάν γίνει εκ νέου παραγωγός κατά την έννοια του άρθρου 5 στοιχείο γ) πριν από την ανωτέρω ημερομηνία.

Όταν το εν λόγω πρόσωπο γίνεται εκ νέου παραγωγός πριν λήξει η δεύτερη δωδεκάμηνη περίοδος μετά την αφαίρεση των ποσοτήτων αναφοράς, του επιστρέφεται όλο ή τμήμα της ατομικής ποσότητας αναφοράς που του είχε αφαιρεθεί, το αργότερο την 1η Απριλίου που ακολουθεί την ημερομηνία υποβολής της αίτησής του.

2. Όταν ένας παραγωγός, κατά τη διάρκεια τουλάχιστον μίας δωδεκάμηνης περιόδου, δεν θέτει προς εμπορία ποσότητα ίση με ποσοστό τουλάχιστον 70 % της ατομικής του ποσότητας αναφοράς, το κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει κατά πόσο και υπό ποιους όρους το σύνολο ή τμήμα της αχρησιμοποίητης ποσότητας αναφοράς επαναφέρεται στο εθνικό απόθεμα.

Το κράτος μέλος καθορίζει τους όρους υπό τους οποίους μια ποσότητα διατίθεται εκ νέου στον οικείο παραγωγό σε περίπτωση που αυτός επαναλάβει τη δραστηριότητα εμπορίας.

3. Ωστόσο, οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση ανώτερης βίας ή σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις που επηρεάζουν προσωρινώς την παραγωγική ικανότητα των οικείων παραγωγών και τις οποίες αναγνωρίζει η αρμόδια αρχή.

Άρθρο 16

Προσωρινές μεταβιβάσεις

1. Στο τέλος κάθε δωδεκάμηνης περιόδου, τα κράτη μέλη επιτρέπουν, για την υπόψη περίοδο, την προσωρινή μεταβίβαση ενός μέρους της ατομικής ποσότητας αναφοράς που δεν πρόκειται να χρησιμοποιηθεί από τον παραγωγό που τη δικαιούται.

Τα κράτη μέλη μπορούν να ρυθμίζουν τις πράξεις μεταβίβασης βάσει των κατηγοριών παραγωγών ή των διαρθρώσεων γαλακτοκομικής παραγωγής, να τις περιορίζουν στο επίπεδο του αγοραστή ή εντός των περιφερειών, να επιτρέπουν την πλήρη μεταβίβαση στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 15 παράγραφος 3 και να καθορίζουν σε ποιο βαθμό ο μεταβιβάζων παραγωγός μπορεί να ανανεώσει τις πράξεις μεταβίβασης.

2. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόσει την παράγραφο 1 βάσει ενός ή και των δύο ακόλουθων κριτηρίων:

α) της ανάγκης διευκόλυνσης των διαρθρωτικών αλλαγών και προσαρμογών·

β) επιτακτικών διοικητικών αναγκών.

Άρθρο 17

Μεταβιβάσεις ποσοτήτων αναφοράς με εκτάσεις γης

1. Η ατομική ποσότητα αναφοράς μεταβιβάζεται μαζί με την εκμετάλλευση στους παραγωγούς στους οποίους περιέρχεται, σε περίπτωση πώλησης, εκμίσθωσης ή κληρονομικής μεταβίβασης, προσδοκώμενης κληρονομιάς, ή οιασδήποτε άλλης μεταβίβασης που συνεπάγεται συγκρίσιμα νομικά αποτελέσματα για τους παραγωγούς, σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζουν τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας υπόψη τις εκτάσεις γης που χρησιμοποιούνται για τη γαλακτοκομική παραγωγή ή άλλα αντικειμενικά κριτήρια και, ενδεχομένως, μια συμφωνία μεταξύ των μερών. Το τμήμα της ποσότητας αναφοράς το οποίο, ενδεχομένως, δεν μεταβιβάζεται με την εκμετάλλευση, προστίθεται στο εθνικό απόθεμα.

2. Όταν ποσότητες αναφοράς μεταβιβάστηκαν ή μεταβιβάζονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 μέσω γεωργικών εκμισθώσεων ή άλλων μέσων που συνεπάγονται συγκρίσιμα νομικά αποτελέσματα, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και προκειμένου οι ποσότητες αναφοράς να διατεθούν αποκλειστικά στους παραγωγούς, τη μεταβίβαση της ποσότητας αναφοράς μαζί με την εκμετάλλευση.

3. Σε περίπτωση μεταβίβασης γαιών στις δημόσιες αρχές ή/και για λόγους κοινής ωφέλειας ή όταν η μεταβίβαση πραγματοποιείται για μη γεωργικούς σκοπούς, τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε να εφαρμόζονται τα μέτρα που απαιτούνται για τη διαφύλαξη των νόμιμων συμφερόντων των μερών, και ιδίως ώστε ο απερχόμενος παραγωγός να είναι σε θέση, εφόσον το επιθυμεί, να συνεχίσει τη γαλακτοκομική παραγωγή.

4. Ελλείπει συμφωνίας μεταξύ των μερών, στην περίπτωση αγροτικών μισθώσεων που λήγουν χωρίς δυνατότητα παράτασης της μίσθωσης με ανάλογους όρους, ή σε περιπτώσεις που γεννούν συγκρίσιμα νομικά αποτελέσματα, οι οικείες ατομικές ποσότητες αναφοράς μεταβιβάζονται εν όλω ή εν μέρει στους παραγωγούς στους οποίους περιέρχονται, σύμφωνα με τις διατάξεις που έχουν θεσπίσει ή πρόκειται να θεσπίσουν τα κράτη μέλη, λαμβάνοντας υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των μερών.

Άρθρο 18

Ειδικά μέτρα μεταβίβασης

1. Για την ολοκλήρωση της αναδιάρθρωσης της γαλακτοκομικής παραγωγής ή με σκοπό τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τα κράτη μέλη δύνανται, σύμφωνα με λεπτομερείς κανόνες τους οποίους καθορίζουν λαμβάνοντας υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των μερών:

α) να παρέχουν στους παραγωγούς οι οποίοι αναλαμβάνουν τη δέσμευση να εγκαταλείψουν οριστικά μέρος ή σύνολο της γαλακτοκομικής τους παραγωγής, αποζημίωση η οποία καταβάλλεται σε μία ή περισσότερες ετήσιες δόσεις, και να τροφοδοτήσουν το εθνικό απόθεμα με τις ατομικές ποσότητες αναφοράς που αποδεσμεύονται με τον τρόπο αυτό·

β) να ορίζουν, με βάση αντικειμενικά κριτήρια, τους όρους υπό τους οποίους οι παραγωγοί μπορούν έναντι πληρωμής να επιτυγχάνουν, κατά την έναρξη της δωδεκάμηνης περιόδου, την ανακατανομή από την αρμόδια αρχή ή από τον οργανισμό που έχει οριστεί από την εν λόγω αρχή, ατομικών ποσοτήτων αναφοράς που αποδεσμεύτηκαν οριστικά κατά το τέλος της προηγούμενης δωδεκάμηνης περιόδου από άλλους παραγωγούς έναντι καταβολής, σε μία ή περισσότερες ετήσιες δόσεις, αποζημίωσης ίσης με την προαναφερθείσα πληρωμή·

γ) να συγκεντρώνουν και να εποπτεύουν τις μεταβιβάσεις ποσοτήτων αναφοράς χωρίς έκταση γης·

δ) να προβλέπουν, σε περίπτωση μεταβίβασης εκτάσεων γης με σκοπό τη βελτίωση του περιβάλλοντος, τη διάθεση της οικείας ατομικής ποσότητας αναφοράς στον εγκαταλείποντα την έκταση γεωργό, εφόσον προτιμάται να συνεχίσει τη γαλακτοκομική παραγωγή·

ε) να καθορίζουν, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, τις περιοχές και ζώνες συλλογής στο εσωτερικό των οποίων επιτρέπονται οι οριστικές μεταβιβάσεις ποσοτήτων αναφοράς χωρίς μεταβίβαση των αντίστοιχων εκτάσεων, με σκοπό τη βελτίωση της διάρθρωσης της γαλακτοκομικής παραγωγής·

στ) να επιτρέπουν, κατόπιν αιτήματος του παραγωγού προς την αρμόδια αρχή ή τον οργανισμό που έχει ορίσει η αρχή αυτή, την οριστική μεταβίβαση ποσοτήτων αναφοράς χωρίς μεταβίβαση των αντίστοιχων εκτάσεων, ή αντιστρόφως, με σκοπό τη βελτίωση της διάρθρωσης της γαλακτοκομικής παραγωγής στο επίπεδο της εκμετάλλευσης ή την εκτατικοποίηση της παραγωγής.

2. Οι διατάξεις της πρώτης παραγράφου μπορούν να εφαρμόζονται σε εθνικό επίπεδο, στο κατάλληλο εδαφικό επίπεδο ή σε ζώνες συλλογής.

Άρθρο 19

Παρακράτηση ποσοτήτων από τις μεταβιβάσεις

1. Κατά τις μεταβιβάσεις που αναφέρονται στα άρθρα 17 και 18, τα κράτη μέλη μπορούν να παρακρατούν για το εθνικό απόθεμα ένα τμήμα της ατομικής ποσότητας αναφοράς, με βάση αντικειμενικά κριτήρια.

2. Όταν οι ποσότητες αναφοράς μεταβιβάστηκαν ή μεταβιβάζονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 17 και 18 μαζί ή χωρίς τις αντίστοιχες εκτάσεις μέσω γεωργικών εκμισθώσεων ή άλλων μέσων που συνεπάγονται συγκρίσιμα νομικά αποτελέσματα, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων και προκειμένου οι ποσότητες αναφοράς να διατεθούν αποκλειστικά στους παραγωγούς, εάν και υπό ποιους όρους το σύνολο ή τμήμα των ποσοτήτων αναφοράς επαναφέρονται στο εθνικό απόθεμα.

Άρθρο 20

Ενισχύσεις για την απόκτηση ποσοτήτων αναφοράς

Η πώληση, μεταβίβαση ή κατανομή ποσοτήτων αναφοράς κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού δεν επιτρέπεται να τύχει καμίας οικονομικής παρέμβασης εκ μέρους μιας δημόσιας αρχής που να συνδέεται άμεσα με την απόκτηση ποσοστώσεων.

Άρθρο 21

Έγκριση

Η δραστηριότητα του αγοραστή υπόκειται σε προηγούμενη έγκριση από το κράτος μέλος, βάσει κριτηρίων που καθορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2.

Οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται και τα στοιχεία που πρέπει να παρέχονται από τον παραγωγό σε περίπτωση απευθείας πώλησης καθορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 22

Εφαρμογή της εισφοράς

Η εισφορά θεωρείται ότι αποτελεί μέρος των παρεμβάσεων που προορίζονται για τη ρύθμιση των γεωργικών αγορών και διατίθεται για τη χρηματοδότηση των δαπανών του γαλακτοκομικού τομέα.

Άρθρο 23

Επιτροπή διαχείρισης

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή διαχείρισης γάλακτος και γαλακτοκομικών προϊόντων που συγκροτήθηκε βάσει του άρθρου 41 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων ⁽¹⁾ («επιτροπή»).

2. Σε περίπτωση παραπομπής στην παρούσα παράγραφο, ισχύουν τα άρθρα 4 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ.

Η περίοδος που προβλέπεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε ένα μήνα.

3. Η επιτροπή εγκρίνει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 24

Κανόνες εφαρμογής

Τα αναγκαία μέτρα εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 23 παράγραφος 2.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες, 29 Σεπτεμβρίου 2003.

Άρθρο 25

Κατάργηση

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3950/92 καταργείται από την 1η Απριλίου 2004.

Οι παραπομπές στον καταργούμενο κανονισμό νοούνται ότι γίνονται στον παρόντα κανονισμό και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος ΙΙΙ.

Άρθρο 26

Μεταβατικά μέτρα

Σε περίπτωση που χρειαστούν μεταβατικά μέτρα για τη διευκόλυνση της εφαρμογής των τροποποιήσεων που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό, τα μέτρα αυτά εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2.

Άρθρο 27

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Απριλίου 2004, με εξαίρεση τα άρθρα 6 και 24 που εφαρμόζονται από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

G. ALEMANN

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 48.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ I

ΠΟΣΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

α) Περίοδος 2004/2005

Κράτος μέλος	Ποσότητες (τόνοι)
Βέλγιο	3 310 431,000
Δανία	4 455 348,000
Γερμανία	27 864 816,000
Ελλάδα	820 513,000
Ισπανία	6 116 950,000
Γαλλία	24 235 798,000
Ιρλανδία	5 395 764,000
Ιταλία	10 530 060,000
Λουξεμβούργο	269 049,000
Κάτω Χώρες	11 074 692,000
Αυστρία	2 749 401,000
Πορτογαλία	1 870 461,000
Φινλανδία	2 407 003,324
Σουηδία	3 303 000,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 609 747,000

γ) Περίοδος 2006/2007

Κράτος μέλος	Ποσότητες (τόνοι)
Βέλγιο	3 326 983,000
Δανία	4 477 624,000
Γερμανία	28 004 140,000
Ελλάδα	820 513,000
Ισπανία	6 116 950,000
Γαλλία	24 356 977,000
Ιρλανδία	5 395 764,000
Ιταλία	10 530 060,000
Λουξεμβούργο	270 394,000
Κάτω Χώρες	11 130 066,000
Αυστρία	2 763 148,000
Πορτογαλία	1 929 824,000
Φινλανδία	2 419 025,324
Σουηδία	3 319 515,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 682 697,000

β) Περίοδος 2005/2006

Κράτος μέλος	Ποσότητες (τόνοι)
Βέλγιο	3 310 431,000
Δανία	4 455 348,000
Γερμανία	27 864 816,000
Ελλάδα	820 513,000
Ισπανία	6 116 950,000
Γαλλία	24 235 798,000
Ιρλανδία	5 395 764,000
Ιταλία	10 530 060,000
Λουξεμβούργο	269 049,000
Κάτω Χώρες	11 074 692,000
Αυστρία	2 749 401,000
Πορτογαλία (*)	1 920 461,000
Φινλανδία	2 407 003,324
Σουηδία	3 303 000,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 609 747,000

δ) Περίοδος 2007/2008

Κράτος μέλος	Ποσότητες (τόνοι)
Βέλγιο	3 343 535,000
Δανία	4 499 900,000
Γερμανία	28 143 464,000
Ελλάδα	820 513,000
Ισπανία	6 116 950,000
Γαλλία	24 478 156,000
Ιρλανδία	5 395 764,000
Ιταλία	10 530 060,000
Λουξεμβούργο	271 739,000
Κάτω Χώρες	11 185 440,000
Αυστρία	2 776 895,000
Πορτογαλία	1 939 187,000
Φινλανδία	2 431 047,324
Σουηδία	3 336 030,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 755 647,000

(*) Ειδική αύξηση κατά 50 000 τόνους για αποκλειστική χορήγηση στους παραγωγούς των Αζωρών.

ε) Περίοδοι 2008/2009 έως 2014/2015

Κράτος μέλος	Ποσότητες (τόνοι)
Βέλγιο	3 360 087,000
Δανία	4 522 176,000
Γερμανία	28 282 788,000
Ελλάδα	820 513,000
Ισπανία	6 116 950,000
Γαλλία	24 599 335,000
Ιρλανδία	5 395 764,000
Ιταλία	10 530 060,000
Λουξεμβούργο	273 084,000
Κάτω Χώρες	11 240 814,000
Αυστρία	2 790 642,000
Πορτογαλία	1 948 550,000
Φινλανδία	2 443 069,324
Σουηδία	3 352 545,000
Ηνωμένο Βασίλειο	14 828 597,000

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΤΙΜΗ ΑΝΑΦΟΡΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΕ ΛΙΠΑΡΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Κράτος μέλος	Τιμή αναφοράς για την περιεκτικότητα σε λιπαρές ουσίες (g/kg)
Βέλγιο	36,91
Δανία	43,68
Γερμανία	40,11
Ελλάδα	36,10
Ισπανία	36,37
Γαλλία	39,48
Ιρλανδία	35,81
Ιταλία	36,88
Λουξεμβούργο	39,17
Κάτω Χώρες	42,36
Αυστρία	40,30
Πορτογαλία	37,30
Φινλανδία	43,40
Σουηδία	43,40
Ηνωμένο Βασίλειο	39,70

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ III

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Παρών κανονισμός		Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ 3950/92
Άρθρο 1	παράγραφος 1	Άρθρο 1 πρώτο εδάφιο
	παράγραφος 2	—
	παράγραφος 3	Άρθρο 3 παράγραφος 2
Άρθρο 2		Άρθρο 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 3		—
Άρθρο 3α		Άρθρο 2 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 4		Άρθρο 9
Άρθρο 5	παράγραφος 1, 2 και 3	—
	παράγραφος 4	Άρθρο 3 παράγραφος 2
	παράγραφος 5	Άρθρο 4 παράγραφος 2
Άρθρο 6		—
Άρθρο 7		—
Άρθρο 8		—
Άρθρο 9	παράγραφος 1 και 2	—
	παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 10	παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο
	παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο
	παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο
Άρθρο 11	παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1
	παράγραφος 2 και 3	—
	παράγραφος 4	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 12	παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 4
	παράγραφος 2, 3, 4	—
Άρθρο 13	παράγραφος 1	Άρθρο 5 πρώτο εδάφιο
	παράγραφος 2 και 3	—
Άρθρο 14		Άρθρο 5 δεύτερο και τρίτο εδάφιο
Άρθρο 15		Άρθρο 6
Άρθρο 16	παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1
	παράγραφος 2	Άρθρο 8α στοιχείο β)
	παράγραφος 3 και 4	Άρθρο 7 παράγραφος 1 τρίτο εδάφιο και παράγραφος 3
Άρθρο 17		Άρθρο 8
Άρθρο 18	παράγραφος 1	Άρθρο 7 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο,
	παράγραφος 2	Άρθρο 8α στοιχείο α)
Άρθρο 19		—

Παρών κανονισμός	Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ 3950/92
Άρθρο 20	—
Άρθρο 21	Άρθρο 10
Άρθρο 22 παράγραφος 1	Άρθρο 11 πρώτο εδάφιο
παράγραφος 2 και 3	—
Άρθρο 23	Άρθρο 11 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 24	Άρθρο 12
Παράρτημα I	Παράρτημα
Παράρτημα II	—
Παράρτημα III	—